

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžo/15/2016
Identifikačné číslo spisu: 6014200794
Dátum vydania rozhodnutia: 07.03.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6014200794.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Nory Halmovej (sudca spravodajca) a JUDr. Petry Príbelskej PhD., v právnej veci žalobcu: E., právne zastúpený JUDr. Ladislavom Csákom, advokátom, so sídlom Hviezdoslavova 4, Rožňava, proti žalovanému: Poľovnícke združenie Šafárikovo, Záhradnícka 12, Tornaľa, IČO: 35 994 762, zastúpený Q.B.F. VYRVA, s.r.o., so sídlom Mierová 48/B, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti a postupu rozhodnutia žalovaného č. 3/2014 ČS zo dňa 20. mája 2014, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/115/2014-62 zo dňa 25. februára 2015, a o odvolaní žalobcu proti výroku o trovách v rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/115/2014-62 zo dňa 25. februára 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/115/2014-62 zo dňa 25. februára 2015 vo výroku I/ p o t v r d z u j e .

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/115/2014-62 zo dňa 25. februára 2015 v časti výroku II/ o trovách konania z r u š u j e a v e c v r a c i a s ú d u p r v é h o s t u p ň a n a d ě l š i e k o n a n i e .

Odôvodnenie

1.

1.1 Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici podľa § 250j ods. 2 písm. d/, e/ a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. 3/2014 ČS zo dňa 20. mája 2014 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Druhostupňový správny orgán potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu - Výboru Poľovníckeho združenia Šafárikovo č. 3/2014V zo dňa 18. februára 2014, ktorým bol žalobca uznaný vinný z porušenia § 6 ods. 3 písm. c/, g/, h/ stanov Poľovníckeho združenia Šafárikovo (ďalej len „Poľovnícke združenie“ alebo „PZ“) tým, že svojimi ústnymi výrokmi porušil poľovnícku disciplínu a domáci poriadok Poľovníckeho združenia, keď na členskej schôdzi poľovníckeho združenia dňa 11.01.2014 verejne pred členmi Poľovníckeho združenia osočoval poľovníckeho hospodára výrokmi: „že pred 15timi rokmi strelil srnu na Uraši, a

zahodil ju do potoka". Zároveň prehovárал ostatných členov, aby túto skutočnosť potvrdili. Ďalej sa vyhráždal Poľovníckemu združeniu svojou právnou ochranou na súde slovami, že nech si nemyslíte, že toto takto nechá, s poukázaním na jeho právne kontakty a známosti. Za porušenie stanov mu bolo uložené podľa § 9 ods. 1 písm. c/ stanov Poľovníckeho združenia disciplinárne opatrenie - vylúčenie z Poľovníckeho združenia Šafárikovo podľa § 13 ods. 1 písm. d/ stanov Poľovníckeho združenia.

1.2 Krajský súd v Banskej Bystrici posudzujúc správnosť záverov správnych orgánov pri svojom rozhodovaní vychádzal z ustanovení § 77 ods. 1, 2 a § 79 ods. 1, 2 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve, § 1, § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní a § 6 ods. 3 stanov poľovníckeho združenia a dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, v konaní bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia a pre neúplnosť spisov správneho orgánu.

1.3 Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že rozhodovanie poľovníckeho združenia o právach a povinnostiach člena poľovníckeho združenia je správnym konaním, na ktoré sa aplikuje Správny poriadok, pričom výkon práva poľovníctva je výlučne viazaný na členský princíp a tento charakter nezmenil ani zákon č. 274/2008 Z. z. o poľovníctve. Krajský súd nesúhlasil s názorom žalovaného, že konanie nepodlieha režimu správneho poriadku a taktiež, že v tomto konaní neplatí zásada materiálnej pravdy a stačí iba väčšinové hlasovanie nadpolovičnej väčšiny členov poľovníckeho združenia o vylúčení člena z poľovníckeho združenia. Krajský súd zistil z obsahu prvostupňového aj druhostupňového rozhodnutia, že odôvodnenie týchto rozhodnutí neobsahuje náležité odôvodnenie v zmysle § 47 ods. 3 správneho poriadku, ale ani odôvodnenie v zmysle § 11 ods. 5 disciplinárneho poriadku Slovenského poľovníckeho zväzu. Ďalej uviedol, že súdu bol ozrejmený skutkový stav nie z odôvodnenia rozhodnutí, ale až následne z písomného vyjadrenia k žalobe a z prednesu právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní. Zo samotného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplýva správna úvaha žalovaného, prečo pristúpil k uloženiu najprísnejšieho kárneho postihu.

1.4 Krajský súd mal za to, že označenie dátumu v písomnom vyhotovení rozhodnutia žalovaného č. 3/2014 ČS je nesprávne, keďže z vyjadrenia žalovaného, ale aj z textu odôvodnenia rozhodnutia, je podľa názoru krajského súdu zrejmé, že členská schôdza sa uskutočnila dňa 10.05.2014. V danom prípade, podľa krajského súdu, mal byť označený na rozhodnutí správne dátum 10.05.2014, kedy došlo k rozhodovaniu o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu prvostupňového orgánu č. 3/2014V. Dodal, že čas vydania rozhodnutia nemožno zamieňať s časom vypracovania rozhodnutia, pretože takéto nesprávne označenie má za následok nevykonateľnosť rozhodnutia. Krajský súd ďalej zistil, že súčasťou spisu, ktorý bol súdu predložený žalovaným, nebolo odvolanie žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu. Až na pojednávaní predložil žalovaný kópiu odvolania. Nesúhlasil ani s námietkou žalovaného, že disciplinárne previnenia členov má riešiť Slovenská poľovnícka komora, a teda, že žalovaný nie je pasívne legitimovaný. Krajský súd zdôraznil, že v danom prípade je druhostupňovým správnym orgánom žalovaný, t.j. Poľovnícke združenie Šafárikovo, ktorého základnou organizačnou zložkou je členská schôdza. O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 250k OSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v sume 588,76 €.

2.

2.1 Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný žiadajúc, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zamietne žalobu žalobcu a rozhodnutie žalovaného potvrdí v celom rozsahu. Zároveň žiadal zaviazat' žalobcu na náhradu trov konania. Žalovaný mal za to, že rozhodnutie krajského súdu má vady, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný uviedol, že krajský súd uplatnil použité právne predpisy, najmä § 79 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve, ust. § 11 ods. 5 disciplinárneho poriadku Slovenského poľovníckeho združenia, ust. § 1 správneho poriadku a ust. § 6 ods. 3 stanov poľovníckeho združenia, neformálnym spôsobom bez toho, aby ich skutočný zmysel poznal reálnym výkladom a aplikoval právny predpis, ktorý sa na tento konkrétny prípad nevzťahuje.

2.2 Žalovaný zastáva názor, že pri uplatnení logického dôkazu a maiori ad minus sa na konania pred disciplinárnymi orgánmi poľovníckeho združenia správny poriadok nevzťahuje, vychádzajúc z ust. § 77 ods. 2 zákona o poľovníctve, ktoré je podľa jeho názoru lex specialis, v spojení s ust. § 2 ods. 1 Disciplinárneho poriadku Slovenskej poľovníckej komory. Žalovaný ďalej uviedol, že Poľovnícke združenie Šafárikovo je právnickou osobou, ktorá má vlastnú subjektivitu a pri svojej činnosti sa spravuje zákonom o poľovníctve a svojimi vnútornými predpismi, nie je preto viazané internými predpismi Slovenského poľovníckeho zväzu, ktorá je daná iba členstvom vrátane členstvom členov poľovníckeho združenia. Zastáva názor, že na daný prípad nie je možné aplikovať ust. § 11 ods. 5 Disciplinárneho poriadku Slovenského poľovníckeho zväzu, keďže disciplinárne previnenie žalobcu ako člena Poľovníckeho združenia Šafárikovo riešili disciplinárne orgány Poľovníckeho združenia Šafárikovo a nie disciplinárne orgány Slovenského poľovníckeho zväzu.

2.3 Žalovaný ďalej zastáva názor, že krajský súd s následkom iniuria urobil aplikáciu právnej normy, ktorá je v rozpore s jej normatívnym textom ustanoveným v zákone a v rozpore s pravidlami výkladu v spojení s právnym predpisom, ktorý sa na tento konkrétny prípad nevzťahuje.

2.4 Žalovaný vytýkal krajskému súdu, že pokiaľ sa v administratívnom spise nenachádzalo odvolanie žalobcu, mohol si túto listinu vyžiadať sám v zmysle § 250g ods. 1 OSP, pretože zmyslom je zabezpečenie spravodlivej ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov konania a nie nachytať žalovaného v autonómnom postavení pri riešení svojich záležitostí, na odstrániteľných zrejmych nesprávnostiach a na tomto základe prisúdiť žalobcovi trovy konania. Žalovaný sa vo svojom odvolaní nestotožňuje s názorom krajského súdu, že z obsahu odôvodnení rozhodnutí nie je vôbec zrejmé, z akého skutkového stavu a z akých dôkazov vychádzal žalovaný pri svojom rozhodovaní, naopak, zastáva názor, že uvedeným opomenutím krajský súd nielenže nedostatočne zistil skutkový stav vecí, ale zároveň poprel základný princíp ustálenia skutkového deja odmietnutím priamych poznatkov členmi disciplinárnych orgánov poľovníckeho združenia.

2.5 Žalovaný ďalej v odvolaní namietal priznané trovy konania žalobcovi. Poukázal, že právo na trovy konania nemá obligatórnu povahu, pretože súd môže rozhodnúť, že sa náhrada trov z časti alebo celkom neprizná, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

K takýmto dôvodom podľa názoru žalovaného patria:

a/ skutky, pre ktoré bol žalobca vylúčený z PZ, najmä skutok ulovenia srny bez, povolenia na lov (možný trestný čin pyliactva), verbálny a fyzický útok na poľovného hospodára počas spoločnej poľovačky na diviáciu zver v ozbrojenom postavení, zmena poľovníckeho stanoviska zapísaného v knihe návštev poľovného revíru (v oboch prípadoch možný trestný čin všeobecného ohrozenia), verbálny útok a bezprávná vyhrážka na členskej schôdzi dňa 11.01.2014 a dňa 10.05.2014, to všetko spáchané závažnejším spôsobom, pretože žalobca nimi porušil dôležitú povinnosť uloženú mu zákonom o poľovníctve vyplývajúcu z jeho postavenia poľovníka a člena PZ,

b/ pri takomto hrubom porušení zákona o poľovníctve a vnútorných predpisov PZ podanie účelovej žaloby, ktorá by nemala mať žiadnu nádej na úspech vo veci pre nevládnutie elementárnych pravidiel právneho posúdenia vecí, najmä z hľadiska rozsahu pôsobnosti Správneho poriadku vo vzťahu k zákonu o poľovníctve a ktorá je v celom rozsahu neopodstatnená, pretože sa v nej uplatňuje nárok, ktorý nevyplýva zo skutkových tvrdení overených relevantnými dôkazmi a ani sa o konkrétny právny dôvod neopiera, takže takýto výkon práva uplatnenou žalobou a priznanie práva na trovy konania sú nepochybne v rozpore s dobrými mravmi,

c/ žalovaný svojím správaním nedal príčinu na podanie návrhu na začatie konania. Z týchto dôvodov súd nemohol priznať žalobcovi právo na trovy konania.

3.

3.1 Odvolanie podal aj žalobca čo do výroku II o trovách konania. Je názoru, že hoci je pravda, že písomne stanovisko zo dňa 19.12.2015 nevykonal na výzvu súdu, ale je presvedčený o tom, že pri posudzovaní toho, či ten, ktorý úkon právnej služby bol alebo nebol vykonaný účelne, nemôže byť

jediným kritériom len to, či sa tak stalo na vyzvú súdu. Má za to, že ako účastník konania zastúpený právnym zástupcom z radov advokátov má možnosť zvážiť, či nie je potrebné vykonať aj taký úkon právnej služby, na ktorého realizáciu nebol vyzvaný súdom. Bolo tomu tak aj v súdnej veci, v ktorej sa k žalobe vyjadril žalovaný veľmi rozsiahlym, viacstranovým podaním a považoval za nutné, aby naň reagoval písomne, keďže verbálna reakcia na také rozsiahle podanie nie je dobre možné. Je potrebné totiž sa na takéto vyjadrenie náležite pripraviť (čo zvyčajne trvá aj viac hodín). Navyše aj časový rozsah, ktorý si súdy zvyčajne vyhradia na zjednanie obdobných žalôb vyvoláva potrebu uprednostniť komplexnejšie písomne vyjadrenie, než verbálnu, spravidla neúplnú reakciu. Pokiaľ súd vyčíta, že rozhodol len o tých trovách konania, ktoré si vyčistil v podanej žalobe a pri prednese na pojednávaní s tým, že si ďalšie trovy konania právny zástupca nevyčísľil, uvádza že si v zákonom stanovenej lehote vyčísľil trovy, ktoré mu vznikli vo výške 951,19 €, a to podaním zo dňa 25.02.2015 prostredníctvom právneho zástupcu, ktoré súdu bolo doručené dokonca cez zaručený elektronický podpis pod č. 0900646715 a ktoré bolo odoslané dňa 26.02.2015, teda hneď na druhý deň po jeho vyhotovení. Na základe týchto skutočností majú za to, že konajúci súd v tomto smere (pri rozhodovaní o trovách konania) pochybil a navrhuje, aby odvolací súd napadnutý výrok predmetného rozhodnutia zmenil tak, že prizná právo na náhradu prvostupňového konania vo výške 951,19 € a rovnako prizná právo na náhradu trov odvolacieho konania v sume 177,87 € (139,83 € za toto podanie, 8,39 € na tzv. režijnom paušáli a 20% titulom DPH).

3.2 Nad rámec podaného odvolania dal do pozornosti, že prvostupňový súd pre zrejmu nesprávnosť, nesprávne poučil účastníkov konania o možnosti podať opravný prostriedok proti citovanému rozhodnutiu. Hoci je evidentné, že súd svoje rozhodnutie oprel (aj) o ust. § 250j ods. 3 OSP, pričom proti takémuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné (viď § 250ja písm. 1 OSP), táto skutočnosť sa neodzrkadlila v poučení napadnutého rozhodnutia.

4.

4.1 Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 16.04.2015 na odvolanie žalovaného uviedol, že napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa rozhodol o veci samej tak, že podanej žalobe žalobcu vyhovel v celom rozsahu podľa jej petitu a žalovanému uložil povinnosť nahradiť mu trovy konania na účet jeho právneho zástupcu vo výške 588,76 € do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

4.2 Je názoru, že v posudzovanej veci podanie odvolania nie je prípustné s poukazom na skutočnosť, že súd svoje rozhodnutie oprel (aj) o ust. § 250j ods. 3 OSP, pričom proti takémuto rozhodnutiu podľa § 250ja písm. 1 OSP podanie opravného prostriedku sa nepripúšťa. Z uvedenej právnej normy totiž vyplýva, že (len) proti rozsudku súdu vydaného podľa § 250j ods. 1, 2 a 6 OSP je prípustné odvolanie a pokiaľ z tejto nevyplýva, že by bolo prípustné podanie odvolania aj proti takému rozsudku, ktorý bol vynesенý v zmysle § 250j ods. 3 OSP, prípustnosť riadneho opravného prostriedku proti takémuto rozhodnutiu nie je možné oprieť o žiadne ustanovenie OSP. S poukazom na uvedené navrhujem odvolanie odvolateľa postupom podľa § 218 ods. 1 písm. c/ OSP odmietnuť. Dovoľuje si tu vysloviť názor, že na tomto závere nič nemôže meniť ani tomu odporujúce poučenie o možnosti podať odvolanie, pričom dávam do pozornosti aj R 107/2002, v zmysle ktorého sama skutočnosť, že rozsudok, ktorým správny súd zrušil preskúmané rozhodnutie pre nepreskúmateľnosť, obsahoval nesprávne poučenie o prípustnosti odvolania proti rozsudku, nezakladá dôvod, aby odvolací súd meritórne rozhodoval o podanom odvolaní. Nazdávam sa, že tento právny názor je potrebné primerane aplikovať aj na prejednávaný prípad.

4.3 Zastáva rozhodný názor, že v žiadnom prípade nemôže obstať odvolacia námietka, v zmysle ktorej napadnuté rozhodnutie bolo vydané „bez právneho posúdenia veci“. Naopak, napadnutý rozsudok nielen že obsahuje právne posúdenie veci, ale toto je presvedčivé a zákonné (až na výrok o trovách konania z dôvodov, ktoré napadol podaním odvolania čo do tohto výroku), spĺňa všetky zákonom vyžadované podmienky.

4.4 Rovnako považuje za evidentne nesprávny názor žalovaného na datovanie rozhodnutí správnych

orgánov, pretože iné datovanie rozhodnutia, než kedy toto bolo prijaté, by mohlo -prinajmenšom- vyvolať pochybnosti o tom, či sa jedná o to isté alebo iné rozhodnutie (teda či ide o jedno alebo dve rozhodnutia). Nie náhodou sa označujú rôzne rozhodnutia nielen spisovými značkami, ale aj dňom ich vydania; ide o ich podstatnú náležitosť.

4.5 Pokiaľ odvolateľ spochybňuje správnosť napadnutého rozhodnutia pre neúplnosť administratívneho spisu, tento jeho názor nemá oporu v zákone ani v aplikačnej praxi, ktorá je v tomto smere jednotná. Nemôže byť pochyb o tom, že povinnosťou žalovaného správneho orgánu je predložiť úplný, žurnalizovaný administratívny spis; nesplnenie si tejto povinnosti má za následok jednoznačne zrušenie jeho napadnutého rozhodnutia podľa § 250j ods. 3 OSP.

4.6 Pokiaľ žalovaný namieta výrok o trovách konania s tým, že v danom prípade sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa na ich nepriznanie, uvádza, že v skutočnosti žiadne takéto dôvody neexistujú, okolnosti, na ktoré žalovaný poukazuje, sú len jeho subjektívnym, ničím nepreukázaným tvrdením. Nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že svojim správaním nezavdalo príčinu na podanie návrhu na začatie konania, keď ho nezákonne a bezdôvodne uznalo vinným z porušenia § 6 ods. 3 písm. c/, g/, h/ Stanov žalovaného a uložilo mu najprísnejšiu prípustnú sankciu vo forme vylúčenia z poľovníckeho združenia, všetko za flagrantného porušenia právnych predpisov.

4.7 Navrhuje odvolanie žalovaného ako neprípustné v celosti odmietnuť; alternatívne odvolanie čo do časti, v ktorej žalobe bolo vyhovené podľa § 250j ods. 3 OSP odmietnuť a v prevyšujúcej časti napadnuté rozhodnutie - okrem výroku o trovách konania - potvrdiť; o trovách konania navrhuje rozhodnúť v zmysle petitu podaného odvolania smerujúceho čo do tohto výroku. Súčasne si uplatňuje pre prípad úspechu v odvolacom konaní aj právo na náhradu trov odvolacieho konania, a to nad rámec, ktorý už v podanom odvolaní uviedol, i za podanie tohto vyjadrenia v sume 177,87 € (139,83 € za samotné podanie, 8,39 € na tzv. režijnom paušáli a 20% titulom DPH). Celkove si teda uplatňujem právo na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 355,74 €.

5.

5.1 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania (§ 246c ods.1 prvá veta OSP a § 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk <., www.nsud.sk <. (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu v časti trov konania je možné priznať úspech a odvolaniu žalovaného nie je možné priznať úspech.

5.2 Predmetom konania v danej veci bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Výboru PZ Šafárikovo č. 3/2014 V zo dňa 18.02.2014, ktoré potvrdil žalovaný ako odvolací orgán, o uložení disciplinárneho opatrenia žalobcovi podľa § 13 ods. 1 písm. d/ Stanov Poľovníckeho združenia Šafárikovo, ktorým bolo jeho vylúčenie z poľovníckeho združenia. Dôvodom vylúčenia žalobcu z poľovníckeho združenia bolo hrubé porušenie povinnosti člena poľovníckeho zväzu tým že, porušil § 6 ods. 3 písm. c/, g/, h/ stanov PZ Šafárikovo.

5.3 V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

5.4 Podľa § 244 ods.1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

5.5 Podľa § 244 ods. 2 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a

postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len „rozhodnutie správneho orgánu“).

5.6 Podľa § 244 ods. 3 OSP rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

5.7 Podľa § 32 ods. 1 zákona o č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve, na účely tohto zákona sa poľovníckou organizáciou rozumie právnická osoba zriadená podľa tohto zákona, ktorá

- a) je neziskovou organizáciou, ktorá združuje občanov Slovenskej republiky, ktorí sú držiteľmi poľovných lístkov, a iné fyzické osoby na účel ochrany a presadzovania oprávnených záujmov svojich členov na úseku poľovníctva,
- b) má sídlo na území Slovenskej republiky,
- c) je zapísaná v centrálnom registri, ktorý vedie ministerstvo,
- d) riadi svoju činnosť stanovami, ktoré musia byť v súlade s týmto zákonom a ostatnými, všeobecne záväznými právnymi predpismi.

5.8 Podľa § 77 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve, disciplinárnym previnením je konanie držiteľa poľovného lístka, ktoré nevykazuje znaky trestného činu, 34) priestupku podľa § 76 alebo iného správneho deliktu podľa § 78 a je v rozpore s disciplinárnym poriadkom vydaným komorou.

5.9 Podľa § 77 ods. 2 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve, disciplinárne previnenie rieši komora podľa disciplinárneho poriadku.

5.10 Podľa § 79 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve, na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

5.11 Podľa § 79 ods. 2 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve, všeobecný predpis o správnom konaní sa nevzťahuje na

- a) posúdenie projektu podľa § 6 a 7,
- b) zaradenie poľovného revíru do kvalitatívnej triedy podľa § 8,
- c) evidenciu zmluvy vlastníkov podľa § 12 alebo zmluvy podľa § 13,
- d) vymenovanie a odvolanie poľovníckeho hospodára podľa § 19 a členov poľovníckej stráže podľa § 28,
- e) schválenie alebo zmenu poľovníckych plánov podľa § 30,
- f) vydanie povolenia podľa § 56 ods. 1 a 3,
- g) rozhodovanie ministerstva podľa § 72 okrem písmena d/,
- h) rozhodovanie okresného úradu v sídle kraja podľa § 73 okrem písmena c/,
- i) rozhodovanie okresného úradu podľa § 74 ods. 1 písm. h/ a i/ a § 74 ods. 2 okrem ukladania pokút za iné správne delikty podľa § 78.

5.12 Podľa § 1 ods. 1 správneho poriadku, tento zákon sa vzťahuje na konanie, v ktorom v oblasti verejnej správy správne orgány rozhodujú o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

5.13 Podľa § 1 ods. 2 správneho poriadku, správnym orgánom je štátny orgán, orgán územnej samosprávy, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy.

5.14 Podľa § 3 ods. 2 správneho poriadku, správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

5.15 Podľa § 3 ods. 4 správneho poriadku, rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

5.16 Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

5.17 Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

5.18 Podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

5.19 Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu po preskúmaní napadnutého rozsudku krajského súdu v odvolaní namietanom rozsahu dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Odvolací súd nezistil, že by krajský súd ako súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil a že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Skutkový stav však nebol ani podľa názoru odvolacieho súdu správny orgánom dostatočne zistený. Správne konanie je ovládané určitými zásadami, z ktorých jednou je aj zásada materiálnej pravdy, ktorá vyjadruje požiadavku, aby správny orgán úplne a presne zistil skutočný stav a zaobstaral si potrebné podklady pre rozhodnutie. Úplnosť zistenia podkladov znamená, že boli vykonané všetky prešetrenia a dôkazy, ktoré majú pre danú vec rozhodujúci význam.

5.20 Najvyšší súd sa nestotožňuje s námietkou žalovaného, že na správne konanie pred disciplinárnymi orgánmi poľovníckeho združenia sa nevzťahuje zákon o správnom konaní, pretože v predmetnej veci sa jednalo o rozhodovanie o právach a povinnostiach člena poľovníckeho združenia. Verejnoprávny charakter podporuje zákon č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve, ktorý prostredníctvom svojho ust. § 41 a nasl. vytvára komorový systém záujmovej samosprávy s podmienkou členstva na výkon poľovníctva (najmä § 51 cit. zákona) a ďalej aj systém prísnej kontroly etického správania jednotlivých členov s tým, že podriaďuje výkon poľovníctva pod dozor štátnej správy (§ 71 v spojení s § 75 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve). Podľa Najvyššieho súdu Slovenskej republiky žalovaný ako subjekt práva má samostatný a združovací charakter, pričom výkon poľovníctva je výlučne a nutne viazaný na členský princíp. Kárne opatrenie, ktorého výsledkom je rozhodnutie o vylúčení člena poľovníckej organizácie, je podľa odvolacieho súdu jednoznačne rozhodnutím zasahujúcim do práva fyzickej osoby - člena žalovaného. Rozhodnutia žalovaného vydané v rámci kárneho konania preto nemôžu byť vylúčené zo súdneho prieskumu. Pokiaľ teda krajský súd preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného v rámci súdneho prieskumu, jeho postup bol správny a nachádza oporu v judikatúre NS SR (sp. zn. 1 Sžr/42/2012 z 13.04.2012, sp. zn. 1 Sžr/153/2011 z 06.03.2012). V zmysle § 79 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve sa na konanie podľa tohto zákona vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak. To znamená, že i rozhodovanie o kárnom opatrení vo forme vylúčenia člena poľovníckeho združenia podlieha režimu Správneho poriadku a rovnako tak i konanie mu predchádzajúce.

5.21 V danej veci je nesporné, že došlo k vylúčeniu žalobcu z Poľovníckeho združenia Šafárikovo, keď bol uznaný za vinného z porušenia § 6 ods. 3 písm. c/, g/, h/ Stanov Poľovníckeho združenia. Správny orgán však v zmysle citovaných ustanovení nedostatočne zistil skutočný stav veci, pričom nebolo zrejmé, z akých dôkazov vychádzal žalovaný pri svojom rozhodovaní. To, či bol skutočný stav zistený úplne a správne, musí vyplývať aj z odôvodnenia rozhodnutia správneho orgánu. V odôvodnení rozhodnutia musí správny orgán reagovať na dva okruhy problémov: na skutkové okolnosti a právne posúdenie. Za skutkové okolnosti treba považovať najmä skutočnosti, ktoré boli nepochybne zistené a ich právny význam. Taktiež v súvislosti s právnym posúdením nie je dostatočné citovanie príslušných ustanovení, ale je potrebné, aby sa vyložil aj obsah právnej normy, aby účastníci pochopili vzťah medzi skutkovým zistením a právnym posúdením. Uvedené v odôvodnení rozhodnutia správneho orgánu absentovalo, pričom v odôvodnení žalovaného absentuje logický vzťah medzi deklarovaným skutkovým zistením a jeho právnym posúdením, nakoľko nie je známe na podklade akých úvah žalovaný dospel k záveru, že žalobca hrubým spôsobom porušil poľovnícku disciplínu tým, že porušil stanovy a ostatné predpisy poľovníckeho združenia (§ 6 ods. 3 písm. c/ stanov), že porušil pravidlá poľovníckej etiky a morálne pravidlá uplatňované v medziľudských vzťahoch (§ 6 ods. 3 písm. g/ stanov), a že porušil povinnosť mlčanlivosti v prípadoch neverejného konania pred orgánmi poľovníckeho združenia a pred orgánmi Slovenskej poľovníckej komory (§ 6 ods. 3 písm. h/ stanov).

5.22 Najvyšší súd dodáva, že v správnom súdnictve nie je prípustné, aby súdy nahrádzali činnosť správnych orgánov, ale aby poskytovali ochranu v prípade zásahu do práv fyzickej alebo právnickej osoby prieskumom rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V súlade s uvedeným považuje odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu za vecne správny a plne poukazuje na jeho odôvodnenie.

5.23 Neuniklo pozornosti najvyššiemu súdu a správne poukázal aj žalobca, že súd v časti zrušovacieho dôvodu podľa § 250j ods. 3 OSP pripustil odvolanie, čo ale v zmysle § 250ja ods. 1 OSP zákon nepripúšťa. Odvolanie je prípustné len proti rozsudku súdu vydaného podľa § 250j ods. 1, 2 a 6 OSP. Keďže krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného aj podľa § 250j ods. 2 písm. d/ a e/ OSP, proti ktorému je prípustné odvolanie, takáto vada nespôsobilá nezákonnosť napadnutého rozsudku v tejto časti.

5.24 Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalovaného uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci a preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 OSP v časti výroku I/ potvrdil stotožniac sa v zásade aj s dôvodmi jeho rozhodnutia (§ 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

5.25 Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu v napadnutej II/ časti výroku rozsudku týkajúcej sa náhrady trov prvostupňového konania zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie, s poukazom na ustanovenie § 246c ods. 1 OSP v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ OSP. Najvyšší súd poukazuje, že právny zástupca žalobcu v odvolaní zo dňa 13.03.2015, doručenom krajskému súdu dňa 17.03.2015 uviedol, že si v zákonom stanovenej lehote vyčíslil trovy, ktoré mu vznikli vo výške 951,19 €, a to podaním zo dňa 25.02.2015, ktoré krajskému súdu bolo doručené dokonca cez zaručený elektronický podpis pod č. 0900646715 a ktoré bolo odoslané dňa 26.02.2015, teda hneď na druhý deň po vyhlásení rozsudku. Na základe týchto skutočností má odvolací súd za to, že prvostupňový súd v tomto smere (pri rozhodovaní o trovách konania) pochybil. Navyiac v súdnom spise, ktorý bol predložený Najvyššiemu súdu SR sa vyššie uvedené podanie zo dňa 26. februára 2015 nenachádza.

5.26 Vzhľadom na vyššie uvedené, krajský súd preverí namietané skutočnosti týkajúce sa doručenia vyčíslených trov právneho zastúpenia cez zaručený elektronický podpis a o trovách konania opätovne rozhodne, pričom rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania podľa § 224 ods. 3 OSP.

5.32 Podľa § 492 ods. 2 zákona Národnej rady SR č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok), odvolacie konania podľa piatej časti O.s.p. začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa

dokončia podľa doterajších predpisov. Na podklade uvedeného ustanovenia zákona procesne postupoval Najvyšší súd SR v odvolacom konaní podľa ustanovení O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.